

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 68.

Elleve Session.

25de Møde.

Onsdagen den 18de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Kraiberg (fortsat): Naar den høitærede Cultusminister fremdeles har meent, at Vedtagelsen af mit Forslag vilde bringe Forvirring ind i de administrative Forhold, saa forstaaer jeg ikke ganske rigtig denne Tale; thi naar Lovgivningen bestemmer, at Communerne skulle have denne Ret, saa er det jo Lov, og jeg indseer ikke, hvorfra Forvirringen skulde komme; Regjeringen har vistnok tidligere havt Retten i saa Henseende, men naar Lovgivningen bringer Retten over til Communerne, saa troer jeg, at Regjeringen har gjort noget Godt, thi det maa dog engang, naar Grundloven skal skee Fyldest, komme dertil, at Communerne selv komme til at bestyre deres egne Anliggender, og jeg siger, at det vilde være sørgeligt, om Regjeringen, om Rigsdagen skulde give Landbocommunerne et saa stort Mistillidsvotum, som det vilde være, ikke at turde betro dem til selv at afgjøre, om der paa et givet Sted og til en given Tid skal drives Gymnastikundervisning eller ikke. Det kan naturligviis ikke Andet end være mig kjær, at den høitærede Underviisningsminister har maattet gjøre dette Forslag saa mange Indbrømmelser, at han anseer det for nødvendigt, at hvis Forslaget ikke bliver til Lov, at der da fra Regjeringens Side maa virkes for at imødekomme den Stemning, der er saa almindelig ude paa Landet. Jeg tør imidlertid ikke for Dieblisset berolige mig ved

noget Mindre end det, som mit Lovforslag gaaer ud paa, og det er det sidste Ord, som jeg idag skal tale i denne Sag, til hvis Forsvar der er talt saameget, ikke blot af dets Venner, men ogsaa af dets Modstandere, som tildeels have forsvaret det kraftigt — jeg siger, at dette skal være mit sidste Ord i Sagen, og jeg opfordrer det ærede Things Medlemmer til idag at henvise mit Lovforslag til 2den Behandling; der vil da mellem 1ste og 2den Behandling være Leilighed for mig til nærmere at conferere med den høitærede Underviisningsminister, og jeg tvivler ikke paa, at den ærede Minister, naar han ret kommer til at overveie Alt, hvad der her er fremsført for Sagen, og hvad jeg hyderligere vil kunne paavise, da muligviis inden 2den Behandling vil kunne blive slemt for selv at tilraade det ærede Thing at vedtage mit Lovforslag.

Formanden: Rigsdagsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds har Ordet for en personlig Bemærkning.

Fallesen: Naar man, mine Herrer, er nødt til meget stærkt at bekæmpe et Lovforslag, saaledes som jeg igaar maatte gjøre, er det baade høfligt og parlamentarisk, at man anerkjender de Grunde, som Forslagsstilleren har havt til at indbringe det; dette er imidlertid blevet optaget som en Insinuation, og jeg tillader mig derfor at belære den ærede Forslagsstiller om, at jeg ikke giver mig af med Insinuationer, ligesaa lidt som jeg har lyst til at underskrive, hvad der ikke staar i Teksten, naar man skal læse imellem Linjerne for at